

единъ Електоровъ чиновникъ, той писалъ едно дълго писмо на Фридриха, въ отговоръ на неговы-тъ прѣдупрежденія и молбы, съ което той гледалъ да му укрѣпи вѣрж-тж и мжжество-то, и, съ пълно повѣреніе, ся прѣдалъ на Бога. “Отивамъ,” казалъ той, “подъ покровителство по-голѣмо отъ ваше-то. Ей, азъ поддържамъ че азъ можъ да дамъ на Ваше Высочество по-голѣмж защитж отколкото Ваше Высочество може да даде на мене. Самъ Богъ трѣбва да извърши всичко, безъ помощъ чловѣческж. За това, който има най-много вѣрж, той ще достави и най-голѣмж защитж.” На въпросъ-тъ, какво да направи Електоръ-тъ за дѣлото му, Лутеръ отговорилъ, “Нищо.” Електоръ-тъ трѣбвало да изпълнява длъжноститѣ си като Електоръ; той трѣбвало да пусне императорскы-тъ власти да упражняватъ власть-тж си въ земіж-тж му, безъ никакво прѣпятствіе, па ако ще и да поискать да уловять или затрыжтъ Лутера. Електоръ-тъ, наистинж, не бы ся натоварилъ да погуби самъ Лутера; но, ако оставеше свободны онѣзи които търсили да уловять Прѣобразователь-тъ, той бы изпълнилъ доста добрѣ длъжностъ-тж си.

Лутеръ слѣдвалъ пжть-тъ си безбоязнен-